

§. 21.

Pohledávali se náhrada z nějakého provinilého činu neb opominutí, jehož se dopustil některý soud neb úřad aneb některá osoba prvé než tento zákon platnosti nabyt, buď pohledávání takovému ve formách tímto zákonem předepsaných průchod zjednan a dle tohoto zákona řízení předsebráno, nález ale buď vynešen dle zákonů, ježto měli platnost toho času, když se stal čin provinilý nebo provinilé opominutí. Tim však ničeho se nemění v tom, co nařízeno v patentech, daných dne 10. února 1853, zák. říšsk. č. 26, a dne 24. září 1857, zák. říšsk. č. 179.

§. 22.

V případnostech zvláště důležitých, v nichž jde o to, máli se někomu škoda vinou osob soudcovských (§. 2) způsobená, ač poklad státní dle §. 7 není závázán ji nahražovati, nicméně z pokladu státního nahraditi, mají Moji ministři práv a financí, hledíce k tomu, jak řízení syndikátní vypadlo a majili vinníci jaké jmění, řízení pořadem administrativním předsevzítí a rozhodnutí a byli by rozdílného mínění, mají za Mé rozhodnutí v příčině toho žádati.

Ve Vídni dne 12. března 1859.

František Josef m. p.

Hrabě Buol z Schauenšteina mp. Hrabě Nádasdy mp. Svobodný pán Bruck mp.
Hrabě Grünne mp., p. podm., gen. adj.

Z nejvyššího nařízení J. V.:

Svobodný pán Ransonnet mp.

63.

Nařízení, vydané od ministerium financí a vrchního velitelství nad armádou dne 5. března 1859,

pro Hranici vojenskou,

pokud se zákon, daný dne 2. srpna 1850 (zákonníka říšského č. 329), vztahuje k obcím domovým v Hranici vojenské.

(V Zák. říš. č. IX., vyd. a rozesl. dne 16. března 1859, č. 40.)